

РЕШЕНИЕ

№ 1795

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13949** по описа за **2019** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Е. Ж. С. от [населено място], срещу Решение от 30.11.2018 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 1-ви състав, постановено по н.а.х.д. № 9868/2018 г. С решението е потвърдено наказателно постановление № 18-4332-005644 от 20.04.2018 г., издадено от заместник-началник на група в отдел „Пътна полиция” - СДВР, в частта му, с която на Е. Ж. С. са наложени административни наказания, както следва:

глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 5, ал. 2, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП);

глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП;

глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП.

С жалбата единствено се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на решението на СРС поради допуснатото съществено процесуално нарушение в съдебното производство, изразяващо се в това, че Е. Ж. С. не е била редовно уведомена за образуваното съдебно производство и за проведеното съдебно заседание. Твърди, че е засегнато правото ѝ на защита, тъй като не е могла да вземе активно участие в процеса. Иска се отмяната на решението, като делото бъде върнато за ново

разглеждане на СРС, с осигуряване на нейното участие.

В проведено по делото открито съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София - град, Седми касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства районният съд е приел за безспорно установено следното:

На 27.02.2018 г. на Е. Ж. С. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че на същата дата около 11:50 часа, в [населено място], по бул. В., с посока на движение от бул. Ген. С. към бул. П. С., управлява лек автомобил Мерцедес МЛ 350 с рег. [рег.номер на МПС], собственост на дружество Финанс Д. АД, като в района на № 114, поради недостатъчно внимание реализира ПТП с пресичащия от ляво на дясно спрямо посоката на автомобила пешеходец П. А. (който в резултат на ПТП-то е получил контузия на лява предмишница и гръден кош) - нарушение на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗДвП.

На Е. Ж. С. е вменено и нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „А“ от ЗДвП, за това че на същото време и място, като участник в ПТП с пострадало лице, не изпълнява задълженията си на участник в ПТП - да уведоми компетентната служба на МВР.

На Е. Ж. С. е вменено и нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „Б“ от ЗДвП, за това че на същото време и място, като участник в ПТП с пострадало лице, не изпълнява задълженията си на участник в ПТП - да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на МВР.

Въз основа на така съставения акт е издадено наказателно постановление № 18-4332-005644 от 20.04.2018 г., от заместник-началник на група в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на Е. Ж. С. е:

наложена ѝ е глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 5, ал. 2, т. 1, вр. чл. 185 от Закона за движение по пътищата;

наложена ѝ е глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“, вр. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП;

наложена ѝ е глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“, вр. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка е установена, въз основа на събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства. Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да приеме извод за безспорна установеност на посочените по-горе нарушения.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. В случая с касационната жалба е направено единствено оплакване, че касаторът Е. Ж. С. не е била редовно уведомена за проведеното съдебно заседание, не е имала възможност да участва в производството пред районния съд и да защити правата си.

Изложеното възражение е неоснователно.

Видно от представените доказателства, съставляващи част от нахд. № 9869/2018 г., по описа на СРС, по делото е проведено едно съдебно заседание на 13.11.2018 г. За съдебното заседание Е. Ж. С. е била уведомена на 18.10.2018 г., като лично е получила съобщението и призовката, удостоверено с нейно изявление и подпис. Е. С. е била призована на посочения от нея адрес за кореспонденция в подадената до СРС жалба.

При тези данни съдът приема, че не е налице соченото в касационната жалба процесуално нарушение. Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.11.2018 г. по НАХД № 9868/2018 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.